

Tako je to i sa različitošću duhovnog zvanja. Dobri Pastir poznaje svaku svoju ovcu i zove je imenom (Iv 10,3). I svatko tko sluša glas Pastira ima posebni poziv i mjesto unutar stada. Ta posebnost poziva očituje se od početka. Prvo što je Isus učinio kad je počeo hodati zemljom i propovijedati Božje kraljevstvo, bilo je to da je izabrao posebnu skupinu ljudi, dvanaestoricu učenika koje je odabrao „da budu s njime, i da ih šalje propovijedati s vlašću da izgone đavle“ (Mk 3,14-15). Živeći zajedno s njime, slušajući što on govori, gledajući što on čini, i pogotovo imajući iskustvo susreta s uskrslim Isusom, oni na neki način postaju njegov glas koji ostatku stada prenosi riječ Života koji ne propada. Potrebno je moliti da takvih glasova u Crkvi nikada ne nestane, i, osobito, da takvi glasovi budu čisti. No, pri tome ne valja zaboraviti da je u različitosti službi i pozivâ svaka ovca bez razlike pozvana da sluša Isusov glas svojim ušima i da ide za njim svojim nogama. Zato je poziv svake ovce duhovan te je moleći za duhovna zvanja potrebno moliti i za to da se Duh Oca i Sina dade prepoznati na djelu u svakom čovjeku koji se naziva Kristovim.

Gospodine, Isuse Kriste, ti si rekao: «Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetu svoju». Vjerujemo da si tada mislio i na našu Požešku biskupiju. Pogledaj njezine potrebe i daruj joj dovoljan broj svetih svećenika, redovnika i redovnica, koji će vjerno i požrtvovno služiti tvome narodu i izvršiti tvoje poslanje. Pohodi naše obitelji da budu zajednice ljubavi u kojima roditelji s radošću primaju djecu i pomažu da ona odrastu u prijateljstvu s Bogom te postanu ljudi poslušni nadahnucima Duha Svetoga. Ohrabri mlade da vjeruju ljubavi i spoznaju veličinu života stavljennog u službu drugima po svećeničkom i redovničkom zvanju, te mnoge privedu k tebi, jedinom Putu, Istini i Životu. Ti si, Gospodine, naša nada, u tebe se pouzdajemo! Koji živiš i kraljuješ u vjeke vjekova.

Amen.

Izdaje: Župa sv. Petra i Pavla apostola, 34334 Kaptol (Požeška biskupija); Trg dr. Franje Tuđmana 1.
Uređuju: Župnik i župljeni župe sv. Petra i Pavla; Odgovara: Mr.sc. Mario Rašić, župnik.
Tisak: Župa sv. Petra i Pavla/ www.zsppa-kaptol.hr; e-mail: zu-kaptol@po.t-com.hr facebook: zupa kaptol; mladi župe kaptol; tel/fax: 034 231-080

QUO VADIS

Listić župe sv. Petra i Pavla app., Kaptol

Br. 13/2018; 22. travnja 2018.

Uz 4. vazmenu nedjelju godine B

(Iv 10,11-18)

Svećenik je osoba na koju je Isus prenio punomoć svoje pastirske službe. Stoga je ova *Nedjelja dobrega pastira* ujedno i *Nedjelja duhovnih žvanja*. Pastir je sav u službi ovaca. One prepoznaju njegov glas i otkrivaju da je vrijedno ići upravo za njim.

No, i svi mi smo pozvani jedni drugima biti - ne najamnici koji će na drugima zarađivati, nego - biti sluge i pastiri koji će spremno za druge živjeti, bližnjima služiti, sebedarno ih ljubiti.

Isuse, Dobri pastiru! Mnogo je najamnika koji bi htjeli osvojiti Tvoje stado. Nude užitak, karijeru, novac, a zauzvrat traže jedino - kršenje Tvoga zakona. Prione li čovjek uz te najamnike, gubi slobodu, milost posvetnu, prijateljstvo s Tobom. Gubi sve za malo što nude đavolje sluge - najamnici svijeta. Sačuvaj nas od tih najmnika kojima nije do ovaca, već do sebe!

Danas Te posebno molimo za Tebi posvećene osobe: da budu pastiri, da nasljeđuju Tvoje krjeposti, da bdiju nad povjerenim stadom, da ga čuvaju kao Tvoje blago koje si im povjerio. Daj im hrabrost da svjedoče po uzoru na Tebe, koji si sve ljude privukao k sebi - žrtvom svoga života!

RASPORED SVETIH MISA I MISNE NAKANE

22.04. nedjelja	4. USKRSNA NEDJELJA	8,00 9,30 11,00	† Kata Martinović RAMANOVCI: † Katica Havrda Za župljane
PO. 23.04.	Juraj, Đuro	7,00	† Zdravko Novak
UT. 24.04.	ŽUPNO KLANJANJE Posvetilo crkve	11,00 18,30	Za župljane † Dragica i ob. Tomanović i Majstorović; Pridružena nakana: † ob. Mihalj i Šarić i na osobnu nakenu
SRI. 25.04.	Marko evangelist	18,30	† Marko i Ana Petrušić (blagoslov žita)
ČET. 26.04.	Kleto i Marcellin	07,00	† Marko i Vladimir Bakarić; Pridružene nakane: Na čast sv. Anti, Na čest Duhu Svetom
PET. 27.04.	Ozana Kotorska	18,30	† Andrija Guzanović; Pridružena nakana: Na osobnu nakenu i na jednu nakenu
SU. 28.04.	Petar Chanel	8,00	† Kata i Ivo Kljajić i Ivo i Jela Kljajić
29.04. nedjelja	5. USKRSNA NEDJELJA	8,00 9,30 11,00	† Ana i Franjo Mikić ČEŠLJAKOVCI: † Đuro Pejić Za župljane

ŽUPNE OBAVIJESTI

**DAN ŽUPNOG KLEČANJA 24.04. – središnje euharistijsko slavlje je u 11 sati
koje će predvoditi vlč. Ivan Ereiz, kapelan župe sv. Leopolda Mandića u
Požegi. RASPORED KLANJANJA:**

Od 9 sati – Češljakovci i Golo Brdo; 10,00 sati – Bešinci i Doljanovci, iza velike
sv. mise – Alilovci; 14,00 Malca, Zagradска i Trg; 15,00 – Komarovci; 16,00
Majstorska i Ramanovačka; 17,00 – Požeška, Vinogradска, Ramanovci, Češka
i ostali. U 18,15 završetak klanjanja.

U SRIJEDU u 19,30 sati neka dođu roditelji prvičesnika u
vjeronaučnu dvoranu podići fotografije od prve sv. Pričesti i ujedno naručiti
dodatne fotografije po izboru, a u 20,00 sati neka dođu roditelji krizmanika.

**DJEĆJE HODOČAŠĆE U VOĆIN – subota 5. svibnja. Djeca neka se prijave što
prije vjeroučiteljici Ljubici ili u sakristiji. Cijena je simbolična – 10 kn.**

Nedjelja Dobrog Pastira

*U ono vrijeme reče Isus: „Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one
idu za mnom. Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti
iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz
ruke Očeve. Ja i Otac jedno smo.“ Iv 10,27-30*

Četvrta vazmena nedjelja naziva se Nedjeljom Dobroga Pastira i na poseban je
način posvećena molitvi za duhovna zvanja. Pod pojmom „duhovna zvana“ redovito se
misli na osobe koje u Crkvi obnašaju predvodničku (tj. pastirsku) službu: papu, biskupe,
svećenike i đakone; a isto tako i na specifične oblike evanđeoskog života raznih
redovničkih zajednicâ. Moliti za duhovna zvanja u tom smislu jako je bitno, budući da
su svakoj zajednici vjernikâ potreben iskreno posvećeni predvodnici koji, ostavljajući
sve, čitav svoj život radikalno polažu u Krista. Međutim, pri tome se ne smije zaboraviti
da je životni poziv svakog kršćanina u sebi duhovno zvanje. To je iz slike Isusa Dobrog
Pastira i njegova stada potpuno jasno. O Isusu kao Dobrom Pastiru govori čitavo deseto
poglavlje evanđelja po Ivanu. U opisu odnosa ovaca prema svome Pastiru upotrebljavaju
se dva glagola kojima je zapravo rečeno sve: Ovce slušaju njegov glas i idu za njim.
Radi boljeg razumijevanja te definicije, treba primijetiti da rečenicu „Ovce moje slušaju
glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom“ Isus zapravo upućuje jednoj skupini Židova
koji doduše slušaju njegov glas, ali mu ne vjeruju, tj. ne idu za njim. Za takve Isus kaže:
„niste od mojih ovaca“ (Iv 10,26). Isusove su ovce one koje i slušaju njegov glas i idu
za njim. Ono po čemu se prepoznaju nije, dakle, samo poznavanje nego i nasljedovanje
Isusova glasa. To je ono što ujedinjuje čitavo Isusovo stado i to temeljno određenje
jednako je za poziv svake Isusove ovce. Svaka pojedina ovca sluša glas svoga Pastira i
svaka za sebe odlučuje hoće li se pridružiti stаду koje ide za Isusom ili će ići nekim
drugim putem za nekim drugim pastirom. No, ona koja odluči ići za Isusom mora znati
da ga ne može slijediti izvan njegova stada. Zato Isus na drugome mjestu govori i o
izgubljenoj ovcî (usp. Mt 18,12-14; Lk 15,3-7), ovcî koja se izdvojila iz stada i zalatala.
Ni takva ovca nije odbačena. Štoviše, Isus priča prispodobu o pastiru koji ostavlja
devedeset i devet ovaca, za koje nije zabrinut jer su u stadi i čuvaju jedna drugu, te ide
tražiti onu jednu, zalatalu. Ali, kad je nađe ne ostavlja je ondje gdje ju je našao, nego je
na svojim ramenima nosi kući – u stado. Tako se u nasljedovanju Isusa očituje jedna
otajstvena zbilja koja ima svoje korijene u njegovu odnosu s Ocem. Isus, Sin, od Oca je
različit, ali isto tako i neodvojiv. Reći Isusove ovce isto je kao i reći Očeve ovce. Reći
da ih nikada nitko ne može ugrabiti iz Isusove ruke, isto je kao i reći da ih nitko ne može
ugrabiti iz ruke Očeve. Isus tako i govori. On i Otac su jedno, pa je i sva njegova briga
za članove njegova stada usmjerena na to da i oni budu jedno (usp. Iv 17,1-26); jedno u
jedinstvu koje ne samo da ne dokida pojedinačni, osobni, identitet svake pojedine ovce,
nego se razlike pojedinih članova unutar stada u tom jedinstvu zapravo tek ostvaruju.